

KĀ SKUDRA KĻUVA PAR PAŠU STIPRĀKO

LIELAJĀ ĶĒRPJU MEŽĀ BIJA IESTĀJUSIES VASARA UN ROSĪBA TAJĀ NERIMĀS NE DIENU, NE NAKTI. PUTNIEM UN ZVĒRIEM DARBA PILNAS ROKAS – VĀLODZĒM, LAKSTĪGALĀM, SĪĻIEM, ŽUBĪTĒM UN ĶAUĶIEM JĀPAPLAŠINA UN JĀUZLABO LIGZDAS, JO MEŽA VEIKALĀ ŠAJĀ GADALAIKĀ PIEEJAMS PLAŠĀKAIS BŪVMATERIĀLU KLĀSTS, BEBRS ATKAL IZDOMĀJIS PALIELINĀT PIEMĀJAS BASEINU UN JAU AGRI NO RĪTA REDZAMS AR AIZSARGĶIVERI GALVĀ ZĀĢĒJAM BAĻĶUS, LAI UZCELTU AUGSTĀKU DAMBI UN UZPLUDINĀTU GAR MEŽU TEKOŠO UPI, LAPSU MĀTE TIKMĒR ALĀ MĀCA MAZOS VILTNIEKUS MEDĪBU LIETĀS, BET KAD PIENĀK NAKTS, VED LAPSĒNUS DIENĀ UZZINĀTO PĀRBAUDĪT PAŠIEM: UZOST ZAĶU UN PEĻU PĒDAS, NEMANĪTI PIEZAGTIES UN SAĶERT MEDĪJUMU ZOBOS.

STIRNAS UN BRIEŽI GANĪJĀS ĶĒRPJU MEŽĀ PĻAVĀS UN RĪKOJA SKRIEŠANAS, LEKŠANAS, BET DAŽI, STIPRĀKIE, ARĪ BADIŠANĀS SACENSĪBAS, KURU LAIKĀ MEŽS KLAUDZĒJA, RĪBĒJA UN BRAKŠĶĒJA BRIEŽU VARENAJIEM RAGIEM SASITOTIES. DAŽU LABU REIZI KĀDAM NO ŠIEM CĪŅĀ IZGĀJA PLĀNI UN MĀJĀS BIJA JĀDODAS BEZ SKAISTĀS GALVAS ROTAS.

UN TE VIENĀ JAUKĀ DIENĀ VISĀ ĶĒRPJU MEŽĀ TIKA IZLĪMĒTAS AFIŠAS, KAS ZIŅOJA PAR GAIDĀMO MEŽĀ OLIMPIĀDI, KURĀ AICINĀTI PIEDALĪTIES VISI PUTNI, ZVĒRI UN PAT KUKAIŅI. ZIŅAS IZPLATĪJĀS VĒJA ĀTRUMĀ VISOS ĶĒRPJU MEŽĀ RAJONOS, PAR TO RUNĀJA VISUR: NEAIZMIRSTUĻU GRAVĀ, ZAĻOKSNAJĀ GĀRŠĀ UN TUMŠAJĀ BIEŽŅĀ.

VARŽU PAPI NEVARĒJA RIMTIES KURKSTĒT DĪĶĪ LĪDZ VĒLAI NAKTIJ APSPRIEZDAMI SAVAS IESPĒJAS AUGSTLĒKŠANĀ UN PIEPŪTA VAIGUS, JA KĀDS APŠAUBĪJA VIŅU VARĒŠANU. VĀVERES UZSĀKA CĪTĪGUS TREIŅUS MĀKSLINIECISKAJĀ VINGROŠANĀ LĒKĀDAMAS PA KOKU ZARIEM, METOT KŪLEŅUS, KĀ ARĪ VISĀDĪGI LOKOTIES UN STAIPTIES. MIERĀ NESTĀVĒJA ARĪ

CAUNAS UN SERMULIŅI IESTUDĒJOT SAVAS PROGRAMMAS, JO BEZ CĪŅAS ŠIE ZOBGALĪGAJĀM VĀVERĒM PADOTIES NETAISĪJĀS.

BEBRI, ŪDRI UN ŪDENSŽURKAS LIELAJĀ DAMBĪ ATKĀRTOJA VISUS PELDĒŠANAS VEIDUS, BET VAKAROS POSA KAŽOKUS, LAI OLIMPIĀDES DIENĀ TIE MIRDZĒTU UN LAISTĪTOS. TIKAI GLIEMEŽI VISĀ KŅADĀ NORAUDZĪJĀS AR LIELU NEIZPRATNI, JO VĒL JOPROJĀM NEBIJA PASPĒJUŠI NOKĻŪT LĪDZ NEVIENAI AFIŠAI, BET PASTĀSTĪT NEVIENS ŠIEM NEKO NEVARĒJA, JO GLIEMEŽU AUSIS IR PĀRĀK MAZAS, LAI KAUT KO DZIRDĒTU. DIENAS PASKRĒJA NEMANOT, LĪDZ OLIMPIĀDE BIJA KLĀT UN VISS LIELAIS ĶĒRPJU MEŽS BIJA GLUŽI KĀ SASTINDZIS SVINĪGĀ PASĀKUMA ATKLĀŠANU GAIDOT.

SVARĪGĀ DIENA BEIDZOT BIJA KLĀT. LIELĀ ĶĒRPJA MEŽA IEMĪTNIKI PULCĒJĀS ZAĻOKSNAJĀ GĀRŠĀ, KUR TOS AICINĀJA MEŽA BALOŽU PŪSTĀS DŪDU SKAŅAS, KO PAPILDINĀJA DZEŅU BUNGU RĪBOŅA, KUKAIŅU SANOŅA UN RAIBU RAIBAIS PUTNU KORIS. TURKLĀT VIŅI NE TIKAI PRIECĒJA SKATĪTĀJUS AR SAVĀM SKAŅAJĀM BALSĪM, BET ARĪ AR KRĀŠŅU PRIEKŠNESUMU: PAŠĀ PĻAVAS VIDŪ DEJOJA DZĒRVES, RUBEŅI, ZOSIS UN PĪLES; VANAGI UN PIEKŪNI GAISĀ RĀDĪJA ELPU AIZRAUJOŠUS TRIKUS, SĪĻI, DZEŅI UN CITI KOŠIE PUTNI GRIEZĀS RIŅĶĪ SAVUS SKAISTOS, RAIBOS SVĀRKUS ZIBINĀDAMI, BET APKĀRT TIEM VISIEM KĀ PLATA PELĒKA LENTE ŠAUDĪJĀS UN VIĻŅOJĀS SĪKPUTNIŅI: ĶAUĶI, STRAZDI, CIELAVIŅAS, ŽUBĪTES.

KAD DZIESMA BIJA GALĀ, GĀRŠAS VIDŪ IZNĀCA LIELĀ ĶĒRPJU MEŽA SVARĪGĀKAIS UN CIENĪJAMĀKAIS IEMĪTNIĒKS – BRŪNAIS LĀCIS PINKAINIS, KURU PAVADĪJA LŪŠU SVĪTA. AR SKAĻU RĒCIENU PINKAINIS PASLUDINĀJA OLIMPIĀDI PAR ATKLĀTU UN AICINĀJA VISAS KOMANDAS SOĻOT GODA APLI UN PATS STĀJĀS KOLONNAS PRIEKŠĀ, VIŅAM SEKOJA MILZĪGIE AĻŅI, STALTIE BRIEŽI UN TRAMĪGĀS STIRNAS, AIZ TIEM NĀCA LŪŠI IZSLĒJUŠI GAISĀ AUSIS, KURU GALOS IESIETI MELNI PUŠĶĪŠI. PĒC VIŅIEM - PELĒKIE VILKI, AIZ ŠIEM

ATKAL KOŠI ORANŽSARKANĀS KUPLASTES LAPSAS, GARKĀJAINIE JENOTSUŅI, TUSNĪGIE ĀPŠI, BEBRI, ŪDRI, ŪDELES, SESKI, SERMUĻI, VĀVERES.

PUTNI BIJA IZVEIDOJUŠI SAVU DAUDZKRĀSAINO APLI AUGSTU GAISĀ. PĒC SVINĪGĀS UN GRANDIOZĀS PARĀDES DALĪBNIKĪ APŅĒMĪBAS PILNĪ DEVĀS UZ SAVU SPORTA DISCIPLĪNU STARTA VIETĀM, JO UZVARĒTĀJUS GAIDĪJA NE TIKAI GODS UN SLAVA, BET ARĪ NEAIZSKARAMĪBA, KAS NOZĪMĒJA, KA TIE, KURIEM KAKLĀ TIKS KĀRTAS MEDAĻAS, MEŽĀ VIENMĒR VARĒS JUSTIES DROŠI, JO VIŅUS NEVIENS NEDRĪKSTĒS AIZTIKT VAI IZMANTOT PAR BARĪBU.

KAMĒR AĻŅI, STIRNAS, LŪŠI UN VILKI GATAVOJĀS BARJERSKĒJIENAM, BIJA SĀKUŠĀS DAIĻLĒKŠANAS SACENSĪBAS DAMBĪ. UZ STARTA LĪNIJAS STĀVĒJA BEBRS, ŪDRS, ŪDENSŽURKA UN VARDE. PIRMĀ NIRA ŪDENSŽURKA VANDA: LABI IESKRĒJUSIES VANDA NO VISA SPĒKA ATSPĒRĀS PRET TRAMPLĪNA MALU UN TAD KĀ METEORS ŠĀVĀS IEKŠĀ ŪDENĪ AR SKAĻU PLUNKŠĶI, KAS UZTAISĪJA TĀDAS ŠĻAKATAS, KA UZ DAMBJA STĀVOŠIE TIESNEŠI STĀRĶI PALIKA SLAPJI NO GALVAS LĪDZ KĀJĀM.

„DIVI PUNKTI NO PIECIEM!” SKANĒJA VĒRTĒJUMS.

NĀKAMAIS RINDĀ STĀJĀS BEBRS GRAUZIS. VIŅŠ BIJA IZVĒLĒJIES CITU TAKTIKU, PROTI, PIENĀCIS PIE TRAMPLĪNA MALAS, VIŅŠ NEDAUDZ PALĒCĀS UN IENIRA ŪDENĪ, AR KRITIENU RADOT LIEGUS VILNĪŠUS APĻA FORMĀ. SKATĪTĀJI SITA ŅEPAS KĀ NEGUDRI, KAD GRAUZIS VAREN LEPNS IZKĀPA NO ŪDENS, BET TIESNEŠI PAZIŅOJA: „ČETRARPUS!”

ŪDRAM VEICĀS MAZLIET MAZĀK UN BIJA ATLICIS PĒDĒJAIS DALĪBNIĒKS – VARDE VARIS, KURU UZMUNDRINĀJA VISS PUREŅU DĪĶA KURKSTOŠAIS BARS AR SKAĻIEM: „KVĀ, KVĀ, VARIM JĀUZVAR! KVĀ, KVĀ, TAS IR JĀIZDAR’!” VARIS PAGLŪNĒJA UZ STĀRĶIEM, NO KURIEM ŠIM IK DIENAS BIJA JĀUZMANĀS. AR SKAĻU „KVĀKS!” VIŅŠ ATSPĒRĀS UN ŠĀVĀS GAISĀ APMETOT VAIRĀKUS KŪLEŅUS ĻAUJOT SAULES GAISMĀ IEZAIGOTIES PIEGULOŠAJAM PELDTĒRPAM UN AR SKANĪGU PLUNKŠĶI IEKRITA ŪDENĪ. VARIS IZNIRA UN PIRMAIS, KO

DZIRDĒJA BIJA STĀRĶA NEGRIBĪGI TEIKTAIS: „PIECI!” NETICAMI, BET VIŅŠ BIJA UZVARĒJIS!

PAVISAM NEGAIĀITU PĀRSTEIGUMU AUGSTLĒKŠANĀ SAGĀDĀJA VILKA KAUČA VILNĀ MĪTOŠĀ BLUSA MILDA UZLECOT. DIVDESMIT REIŽŪ AUGSTĀK PAR SAVU AUGUMU ATSTĀJOT KAUNĀ PAT LECĪGO ZAĶI ĻIPASTU, KURŠ PIRMS OLIMPIĀDES VAI VISAM MEŽAM BIJA IZLIELĪJIES, KA PĒC UZVARAS VARĒS BEZ BAŽĀM SKRAIDELĒT PA NEAIZMIRSTUĻU GRAVU UN RĀDĪT PIGU LAPSĀM. VIŅŠ NO ŠĪM BĒGUĻO JOPROJĀM.

BARJERSKRĒJENĀ, KĀ JAU DAUDZI BIJA PAREDZĒJUŠI, UZVARĒJA BRIEDIS AŠKĀJIS, LAPSA KŪMIŅŠ RUDASTIS PLŪCA LAURUS ORIENTĒŠANĀS DISCIPLĪNĀ, ĀTRLIDOŠANĀ NEPĀRSPĒJAMS BIJA ĒRGLIS, BET SACENSĪBAS, KURUS MEŽA IEMĪTNIEKI GAIDĪJA AR VISLIELĀKO NEPACIETĪBU, JO TAJĀS PIEDALĪJĀS PATS LĀCIS PINKAINIS, BIJA SVARCELŠANA.

ZAĻOKSNĀS GĀRŠAS VIDŪ IZNĀCA ŅEPAINIS UN MAZA, MAZA SKUDRIŅA. IEDEGĀS JĀŅTĀRPIŅU PROŽEKTORU TŪKSTOŠI UN PĻAVĀ IESTĀJĀS PILNĪGS KLUSUMS, KO PĀRŠŅĒLA DZEŅU BUNGU RĪBINĀŠANA. LĀCIS, SAKOPOJIS VISUS SPĒKUS UN SKAĻI IERŪCIĒS, PACĒLA GAISĀ MILZĪGU OZOLKOKA BLUĶI, TIK PAT LIELU UN RESNU, CIK VIŅŠ PATS. VISI UZGAVILĒJA UN SKAĻI SAUCA URRĀVAS. LIKĀS, KA MAZĀJAI SKUDRIŅAI NAV IT NEKĀDU CERĪBU. TAČU MAZĀIS KUKAINĪTIS BIJA PAVISAM MIERĪGS. VIŅŠ PIEGĀJA PIE MILZU PŪPĒŽA, KAS BIJA DESMIT REIŽŪ LIELĀKS UN SMAGĀS PAR VIŅŪ PAŠŪ UN AR RĀVIENU TO PACĒLA GAISĀ.

KOPŠ ŠĪS OLIMPIĀDES SKUDRA TIKA ATZĪTA PAR LIELĀKO UN VARENĀKO STIPRINIEKU MEŽĀ UN VIŅŪ CIENĪJA UN GODĀJA NE TIKAI VISI PUTNI, ZVĒRI UN CITAS RADĪBAS, BET ARĪ CILVĒKI, KURI NEKAD NEPOSTĪJA UN NEAIZSKĀRA SKUDRU MĀJAS – PŪZNI, JO KURAM GAN GRIBAS SAŅERTIES AR TĀDIEM SPĒKAVĪRIEM.